

DI.

II

De mysterio trinitatis et unitatis. a

DI. II

Hec itaque vera

ac pie fide tenendum est: quod trinitas sit vnus et solus verus deus vt ait Aug^o in .j. li. de trini. f. pater et filius et spūsanctus. et hec trinitas vni^o eiusdemq; substantie vel essentie dicitur. credit et intelligit. que est summū bonum. quod purgatissimis mentibus cernitur. Mentis enim humane actus inualida: in tam excellēte luce nō sūgit: nisi iusticiam fidei emundet. Idem in lib. retracta. Non approbo quod in orōne dicitur: Deus quod non nisi mundos verū scire voluisti. Responderi enim potest multos etiā nō mūdos multa scire vera. De hac re sūmma et excellētissima cū modestia et timore agendum est et attentissimis auribus atq; deuotis audientibus: vbi querit vnitatem trinitatis patris. scilicet et filij et spūsancti. quod nec periculosius alicubi errat. nec laboriosius aliqd querit. nec fructuosius aliquid inuenit. Proinde ois qui audit et legit ea que de ineffabili et inaccessiblei luce diuinitatis dicunt. studeat imitari atq; seruari: quod venerabilis doctor Aug^o in .j. li. de trini. de seipso ait. Nō pigebit me inquit scibi hesito querere. nec pudebit scibi erro discere. Quisquis igitur audit hoc vel legit. vbi pariter certus est: pget mecum. vbi pariter hesitat. querat mecum. vbi errorem suum cognoscit: redeat ad me. vbi mecum: reuocet me. Ita ingrediamur simul charitatis viam tendētes ad eum: de quo dictū est. Querite faciem eius semper.

Augusti.

Aug^o.

Que fuerit intentio scribentium de trinitate. b

Omnes autē catho-

Aug^o.

lici tractatores: vt in eodem .j. li. Aug^o ait. qui de trinitate que de^o est scripserūt: hoc in tenderunt sūm scripturas docere. quod pater et filius et spūsanctus vni^o sint sube et inseparabili equalitate vnus sint deus. Aug^o in li. retractationū: vbi dicit de patre et filio. quod gignit et quē gignit vni^o est. dicendū fuit vni^o sunt: sicut ipsa veritas aperte loquitur dicens. Ego et pater vni^o sumus. vt sit vnitatis in essentia et pluralitas in personis. Ideoq; nō sunt tres dii. sed vnus deus. licet pater filium genuerit. et ideo filius nō sit qui pater est. filiusq; a patre sit genitus. et ideo pater nō sit qui filius est. et spūsanctus nec pater sit nec filius. sed tūm pater et filij. spūs vtriq; coequalis: et ad trinitatis p̄tinentis vnitatem. Tenemus igitur patrem et

filium et spūsanctū vni^o esse naturalit̄ deū. vt ait Aug^o in li. de fide ad Petru. Nec tūm ipsum patrem esse quod filius est. nec filium ipsum esse qui pater est. nec spūsanctū ipsum esse qui pater est aut filius. Vna est enim p̄ris et filij et spūsancti essentia. quaz greci dumoussiot vocant. in qua nō est aliud pater. aliud filius. aliud spūsanctus. quibus sit p̄sonaliter alii^o p̄ alius filius alius spūsanctus.

Quis ordo sit seruandus cum de trinitate agitur. c

Leterū vt in primo

Aug^o.

libro de trini. Aug^o docet p̄mum sūm autoritates sanctarū scripturarū. vtrum fides ita se habeat demonstrandus est. Deinde aduersus garrulos ratiocinatores elatiores magis q̄ capaciores rōnibus catholicis et silitudinibus cōgruis: ad defensionem et assertionem fidei vtendū est: vt eorū inquisitionib^o satisfactes mansuetos pleni^o instruamus. et illi si nequiuerit inuenire quod querit: de suis mentibus potius q̄ de ipsa veritate. vel de nostra dissertatione conuerant.

Testimonia sanctorū de trinitate. d

Proponamus ergo

in medium veteris ac noui testamenti autoritates quibus diuine vnitatis atq; trinitatis veritas demonstrat. ac p̄mū ipsa legis exordia occurrāt. Tūm Moyles ait. Audi iſrl̄ dñs deus tuus de^o vnus est. Item. Ego suz dñs deus tuus qui eduxi te de terra egypti. nō erunt tibi alij dii p̄ter me. Ecce h̄ significauit vnitatem diuine nature. Deus enim et dominus: vt ait Amb. in .j. li. de trini. nomen est nature. nomen est potestatis. Item alibi deus loquens ad Moylen: ait. Ego suz qui sum. et si quieserint nomen meū: vade et dic eis. Qui est misit me ad vos. Dicens enim. Ego sum. nō nos sumus. et qui est. nō qui sumus. apertissime declarauit vni^o solum deū esse. In cantico etiā Exodi legit. Dominus omnipotens nomen eius. Non ait dominus vnitatem volens significare. Personarum quoq; pluralitatem et nature vnitatem simul ostendit dominus in Gen. dicens. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. Dices enim: faciamus et nram pluralitatem personarū ostendit. dicens. Imago et vnitatem essentie. Et enim dicit Aug^o in li. de fide ad Petru. Si in illa natura p̄ris et filij et spūsancti vna esset tūm p̄sona: nō diceretur

Ambros.

Augusti.